

«Τα πάντα... Χριστός» - Η αλληλεγγύη, η φιλία και η ταπείνωση στα κατασκηνωτικά προγράμματα της Μητρόπολης Καλαβρύτων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

Ολοκληρώθηκε η δωδεκαήμερη κατασκηνωτική περίοδος για τα κορίτσια της Ιεράς Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αιγιαλείας, που φιλοξενήθηκαν στις εγκαταστάσεις του Διεθνούς Κέντρου Φιλοξενίας Νέων «ΟΡΑΜΑ» στα Καλάβρυτα, το οποίο ανακαινίσθηκε εκ βάθρων με πρωτοβουλία και μέριμνα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Αμβροσίου.

Η υλοποίησή της οφείλεται στις άοκνες προσπάθειες του Μητροπολίτου Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Ιερωνύμου, ο οποίος ως άξιος συνεχιστής του έργου του Σεπτού Προκατόχου του και έχοντας υπάρξει και ο ίδιος τόσο κατασκηνωτής,

όσο και στέλεχος των κατασκηνώσεων της Μητροπόλεως, αγαπά βαθιά αυτόν τον ευλογημένο τόπο και θέλησε το «ΟΡΑΜΑ» ν' αποκτήσει εκ νέου ζωή και προοπτικές, προνοώντας για τις υλικές του ανάγκες και αφουγκραζόμενος τα σημεία των καιρών. Η διαρκής και έντονη προσευχή του προς τον Δωρεοδότη Χριστό και η πατρική του μέριμνα καρποφόρησαν πλούσια και έτσι γράφτηκε ένα νέο κεφάλαιο στην πολυσήμαντη, πολυεπίπεδη και όντως...πολύβουη ζωή της κατασκήνωσης.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως, κύριο μέλημα και επιθυμία του είναι ενθέως να εκφραστούν, να δημιουργήσουν, να κοινωνικοποιηθούν ομαλά και να διαμορφωθούν ηθικά οι εύπλαστες νεανικές ψυχές, που συχνά βάλλονται πανταχόθεν, αφού ζουν σε μια κοινωνία χωρίς υγιή πρότυπα, χωρίς αξίες, χωρίς αξιοπρέπεια και φιλότιμο, χωρίς Χριστό. Έτσι, με το αμέριστο ενδιαφέρον, την εμπιστοσύνη και τη συμπαράστασή του έγιναν συντονισμένες προσπάθειες να παραχθεί ένα θεοφιλές, φιλόανθρωπο, παιδαγωγικό και εξόχως πνευματικό έργο, με σταθερό και μοναδικό του προσανατολισμό τη σύνδεση των παιδιών με τον Χριστό.

Κατά τη διάρκεια αυτής της κατασκηνωτικής περιόδου **εξήντα κατασκηνώτριες προσπάθησαν, ατομικά και συλλογικά, να αναπτύξουν την αλληλεγγύη, τη φιλία, την ταπείνωση, τη συνεργασία και τη χαρά. Φαντάστηκαν, δημιούργησαν, ψυχαγωγήθηκαν, συμπροσευχήθηκαν και απέκτησαν νέες γνώσεις και σημαντικές εμπειρίες. Απόλαυσαν τη φύση, τα τραγούδια, τους χορούς, τα δώρα και τις εκδρομές τους στην Αθήνα, στην Εθνική Πινακοθήκη, καθώς και στην πισίνα -υπό την εθελοντική εποπτεία της «Life Guard Hellas»- και τους χώρους του Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδας, όπου και δέχθηκαν την προσφορά ενός πλήρους γεύματος από την εταιρεία «Food Corner - Δειπνοσοφιστήριο».**

Τα παιδιά παρακολούθησαν τη Θεία Λειτουργία στην Ιερά Μονή Αγίας Λαύρας και στον Ιστορικό Ιερό Ναό, όπου κηρύχθηκε η Επανάσταση του 1821. Ξεναγήθηκαν στο Μουσείο της Μονής και εντυπωσιάστηκαν από τα ιερά κειμήλια του Γένους που φυλάσσονται εκεί, με προεξάρχον το Λάβαρο του 1821. Με αυτόν τον τρόπο διαπίστωσαν και βιωματικά ότι ιστορία και μνήμη αποτελούν αξίες και δυνάμεις ικανές να κινητοποιήσουν και να απελευθερώσουν τον άνθρωπο από τα δεσμά της λήθης και της απαξίωσης.

Κατά τη φετινή κατασκηνωτική περίοδο όλα επικεντρώθηκαν στον φιλόανθρωπο τρόπο της παρουσίας του Χριστού στη ζωή μας. Γιατί ο Χριστός, που πολλοί αρέσκονται να κατηγορούν για τα δεινά της ανθρωπότητας, μπορεί να αλλάξει τα πάντα και θέλει να κάνει τα πάντα για εμάς. Είναι Αυτός που στέκεται δίπλα μας, μας υπηρετεί, μας παρηγορεί, μας ενθαρρύνει και μεσιτεύει για εμάς, γενόμενος ο

συγγενής, ο φίλος, το σπίτι και η καταφυγή μας, αρκεί να προσευχόμαστε να είναι παρών στη ζωή μας, χαρίζοντάς μας απλόχερα τα δώρα Του: την ίδια τη ζωή, την ελπίδα, την ειρήνη, την ελευθερία, την αλήθεια, τη φώτιση, τη γνώση, την Χάρη Του.

«**Τα Πάντα... Χριστός**» ονομάστηκε, λοιπόν, η φετινή κατασκηνωτική περίοδος και έτσι, οι πάμφωτες, οι ελπιδοφόρες, οι ζωηφόρες, οι ειρηναίες και οι χαριτωμένες κατασκηνώτριες του Οράματος μυήθηκαν στο πώς μπορεί να αποκτήσει νόημα και προορισμό η επίγεια ζωή μας και πώς μπορούν να καταστούν χρήσιμοι άνθρωποι και για την κοινωνία, άνθρωποι χαράς και αλήθειας.

Παράλληλα, υπηρετώντας το χρέος της μνήμης, με αφορμή τη συμπλήρωση εκατό ετών από τον βίαιο διωγμό των Μικρασιατών αδελφών μας από την προγονική τους γη, ένα μέρος αυτής της κατασκηνωτικής περιόδου αφιερώθηκε στα “ματωμένα χώματα” της Μικρασίας και σε εκείνες τις όμορφες και γενναίες ψυχές των προσφύγων, που έφεραν μαζί τους τον πολιτισμό, την πίστη, την αξιοπρέπεια και τις ιερές παρακαταθήκες τους, συμβάλλοντας στη διαμόρφωση της νέας Ελλάδας.

Όλα τα προαναφερθέντα αποτυπώθηκαν στην εορτή λήξης, στην οποία παρουσιάστηκε ένα μικρό δείγμα των όσων τα παιδιά μπορούν και επιθυμούν να κάνουν και την οποία τίμησαν με την παρουσία τους ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρώην Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Αμβρόσιος, εκλεκτοί προσκεκλημένοι, οι γονείς, οι συγγενείς και οι φίλοι των παιδιών.

Με την ευχή και την πατρική ευλογία του Σεπτού Ποιμενάρχου, την ευθύνη και τον συντονισμό των κατασκηνωτικών δράσεων ανέλαβαν: ως πνευματικός υπεύθυνος ο πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Πετρόπουλος, ως αρχηγός η φιλόλογος καθηγήτρια του 1^{ου} Γυμνασίου Αιγίου Παναγιώτα Μιχαλίτση, ως σύμβουλοι οι κυρίες Χαρά Μαμάκη, Ζαμπία Μπραουδάκη και Ελευθερία Πετροπούλου και ως ομαδάρχισσες και βοηθοί οι δεσποινίδες Παναγιώτα Κοκκινοπούλου, Άρτεμις Οικονόμου, Ανθή Τζήκα, Μαρία Ξένου, Μαρία Αλεξοπούλου, Αντιόπη Πετροπούλου, Μαρινίνα Δάρα, Εμμέλεια Πετροπούλου, Αγγελική Κόλλια, Ναταλία Ραμπαβίλα, Βασιλική Λιακοπούλου και Ευγενία Βαρβία.

